

Any 30, núm. 42, Diumenge XXIX de durant l'Any, 18 d'octubre de 2009

LA VIDA NO POT RESTAR A L'ARBITRI DE NINGÚ

Centenars de milers de ciutadans es van manifestar ahir en contra de l'avantprojecte governamental de "Llei de l'avortament", en el qual es pretén qualificar l'avortament provocat com un dret que hauria de ser protegit per l'Estat. Heus ací una font enverinada

d'immoralitat i injustícia que la societat no pot permetre, i això per diversos motius: perquè es nega o devalua el ser humà per a intentar justificar la seva eliminació. Perquè no es dona suport a la dona gestant per estalviar-li el trauma de l'avortament i les seves greus seqüeles. Perquè es pretén instrumentalitzar el món educatiu al servei de l'avortament. Es podrien adduir encara flagrants contradiccions

jurídiques com aquestes: El dret constitucional preveu que qualsevulla intromissió d'una autoritat pública en el gaudi d'un dret fonamental per part d'un ciutadà requereix sempre la intervenció d'un jutge. El dret al secret de les comunicacions, el dret de reunió, el dret d'associació, el dret a la intimitat, el dret a la inviolabilitat del domicili, són drets fonamentals el contingut essencial dels quals no pot ser limitat sinó mitjançant intervenció judicial. Doncs bé, curiosament, el principal d'aquests drets –i que és la base de la resta, que és el dret a la vida– en l'actual ordenament jurídic pot ser, no ja limitat, sinó eliminat de forma irreversible en les criatures més indefenses, sense que sigui necessari com en els casos abans esmentats, la intervenció judicial prèvia. El deliri és ben palès. Els fabricants d'aquests nous drets, instrumentalitzant el llenguatge, dissolen la veritat de les coses injectant en la societat les seves "veritats" manipulades, adaptables, urgents, tàctiques, pal·liatives, efímeres, les quals floten bé perquè estan buides. Però aquestes veritats "oficials" no són innocues, sinó un material nociu, tòxic, corrosiu!

PASTORAL DE LA SALUT. Dimarts vinent, a les 10:30h. tindrà lloc la primera reunió del curs, a la sala de la planta baixa de la rectoria.

LA REUNIÓ DEL CONSELL PASTORAL S'AJORNA. A fi de poder participar en l'acte sobre el Beat Pere Tarrés que tindrà lloc aquest dimarts al Col·legi d'Advocats, la reunió del Consell Pastoral s'ajorna una setmana. Per tant, el Consell es reunirà dimarts 27 d'octubre, a les 20:00 h, a la sala de juntes de la planta baixa de la rectoria.

REUNIÓ D'ACCIÓ CATÒLICA. Les tindrem cada quart dimarts de mes, a les 6 de la tarda, a la sala de la planta baixa de la rectoria. Una petita comissió hi ha pensat i proposa seguir el "**Compendi**" del Catecisme de l'Església catòlica, presentat pel Papa Benet XVI l'any 2005. Del llibre podrem escollir els temes que ens ofereixin alguna dificultat o el que ens sembli que ens poden ajudar millor per a la nostra vida cristiana. El *compendi* està escrit en *estreta dependència* del Catecisme de l'Església Catòlica, però en forma resumida. Està escrit en estil *dialogal* i se serveix d'imatges de grans obres d'art per il·lustrar el text. La primera trobada serà el dimarts, 27 d'octubre a les 6 de la tarda i s'acabarà amb les Vespres.

EL GRUP DE CONFIRMACIÓ, EN MARXA. Deu joves d'entre 14 i 16 anys participen tots els dimarts a les 17'15h a la Catequesi de Confirmació. N'estem molt joiosos! Si coneixeu algú que s'hi vulgui afegir ja sabeu que podeu contactar amb Mn. Carles als telèfons 932030907 ó 645222978.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Horari d'estiu:** Dissabtes i Vigílies de festa: 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

MISSATGE DE BENET XVI PER AL DOMUND 2009

En aquest diumenge, dedicat a les missions, em dirigeixo a vosaltres, germans en el ministeri episcopal i sacerdotal, i també a vosaltres, germans i germanes de tot el Poble de Déu, per a exhortar a cadascun a reavivar en si mateix la consciència del mandat missioner de Crist de “*fer deixebles a tots els pobles*” (Mt 28,19), seguint els passos de sant Pau, l’Apòstol de les Gents. “*Les nacions caminaran en la seva llum*” (Ap 21,24). L’objectiu de la missió de l’Església és en efecte il·luminar amb la llum de l’Evangeli a tots els pobles en el seu camí històric cap a Déu, perquè en Ell tinguin la seva realització plena i el seu acompliment. Hem de sentir l’ànima i la passió per il·luminar a tots els pobles, amb la llum de Crist, que brilla en el rostre de l’Església, perquè tots es reunixin en l’única família humana, sota la paternitat amorosa de Déu. És en aquesta perspectiva que els deixebles de Crist dispersos per tot el món treballen, s’esforcen, gemeguen sota el pes dels sofriments i donant la vida. Reafirmo amb força el que ha estat diverses vegades dit pels meus predecessors: l’Església no actua per a estendre el seu poder o afirmar el seu domini,

sinó per dur tothom a Crist, salvació del món. Nosaltres no demanem sinó el posar-nos al servei de la humanitat, especialment d’aquella que més pateix i està marginada, perquè creiem que “l’esforç orientat a l’anunci de l’Evangeli als homes del nostre temps...és sens dubte un servei que es presenta a la comunitat cristiana i fins a tota la humanitat” (EN,1), la qual “està coneixent grans conquestes, però sembla haver perdut el sentit de les realitats últimes i de la mateixa existència” (Redemptoris missio, 2).

1. Tots els pobles, cridats a la salvació. La humanitat sencera té la vocació radical de retornar a la seva font, que és Déu, l’únic en el qual trobarà la seva realització final mitjançant la restauració de totes les coses en Crist. La dispersió, la multiplicitat, el conflicte, l’enemistat seran pacificades de nou i reconciliades mitjançant la sang de la Creu i reconduïdes a la unitat. El nou inici ja començà amb la resurrecció i exaltació de Crist, el qual atrau cap a Ell totes les coses, les renova, les fa participants de l’etern goig de Déu. El futur de la nova creació brilla ja en el nostre món i encén, encara que enmig de contradiccions i sofriments, l’esperança d’una vida nova. La missió de l’Església és la de “contagiar” d’esperança a tots els pobles. És per això que Crist crida, justifica, santifica i envia als seus deixebles a anunciar el Regne de Déu, per a que totes les nacions arribin a ser Poble de Déu. Només dintre de dita missió es comprèn i es fa autèntic el veritable camí històric de la humanitat. La missió universal ha de convertir-se en una constant fonamental de la vida de l’Església. Anunciar l’Evangeli ha de ser per a tots nosaltres, com ho va ser per a l’apòstol Pau, un compromís inajornable i primari.

2. Església peregrina. L’Església universal, sense confins i sense fronteres, se sent responsable de l’anunci de l’Evangeli davant pobles sencers (cf EN 53). Ella, germen d’esperança per vocació, ha de continuar el servei de Crist al món. La seva missió i el seu servei no són a la mesura de les necessitats materials o fins i tot espirituals que s’exhaureixen en el marc de l’existència temporal, sinó d’una salvació transcendent, que s’actua en el Regne de Déu (EN,27). Aquest Regne, tot i essent en la seva plenitud escatològica i no d’aquest món (cf Jn 18,36) és també en aquest món i en la seva història força de justícia, de pau, de veritable llibertat i de respecte de la dignitat de cada home. L’Església busca transformar el món amb la proclamació de l’Evangeli de l’amor, “que il·lumina constantment a un món obscur i ens dóna la força per a viure i actuar...i així portar la llum de Déu al món” (“Deus caritas est” 39). És a aquesta missió i servei al qual, amb aquest missatge, crido a participar a tots els membres i institucions de l’Església.

3. “Missio ad gentes”. D’aquesta manera, la missió de l’Església és la de cridar a tots els pobles a la salvació obrada per Déu a través del seu Fill encarnat. És necessari, per tant, renovar el compromís d’anunciar l’Evangeli, el qual és ferment de llibertat i de progrés, de fraternitat, d’unitat i de pau (cf Ad gentes, 8). Desitjo “confirmar una vegada més que la tasca d’evangelització de tots els homes constitueix la missió essencial de l’Església” (EN, 14), tasca i missió que els amplis i profunds canvis de la societat actual fan cada vegada més urgents. Està en qüestió la salvació eterna de les persones, el fi i la realització mateixa de la història humana i de l’univers. Animats i inspirats per l’Apòstol de les Gents, hem de ser conscients que Déu té un poble nombrós en totes les ciutats recorregudes també pels apòstols d’avui (cf Ac 18,10). En efecte, “la promesa és per a vosaltres i per als vostres fills i, a més, per a tots els qui cridi el Senyor el nostre Déu, encara que estiguin lluny” (Ac 2,39). L’Església sencera ha de comprometre’s en la “*missio ad gentes*”, fins que la sobirania salvadora de Crist no es realitzi plenament: “En el present no veiem encara que totes les coses li estiguin sotmeses!” (He 2,8).

4. Cridats a evangelitzar també mitjançant el martiri. En aquesta Jornada dedicada a les missions, recordo en la pregària als qui han fet de la seva vida una exclusiva consagració al treball d’evangelització. Un esment particular és per a aquelles Esglésies locals i per a aquells missioners i missioneres que es troben testimoniant i difonent el Regne de Déu en situacions de persecució, amb formes d’opressió que van des de la discriminació social fins a la presó, la tortura i la mort. No són pocs els qui actualment són conduïts a la mort per causa del seu “Nom”. És encara d’una tremenda actualitat allò que escrivia el meu venerat predecessor, el Papa Joan Pau II: “La memòria jubilar ens ha obert un panorama sorprenent, mostrant-nos el nostre temps com particularment ric en testimonis que, d’una manera o altra, han sabut viure l’Evangeli en situacions d’hostilitat i persecució, sovint fins a donar la seva pròpia sang com a prova suprema” (NMI, 41). La participació en la missió de Crist, en efecte, marca també la vida dels anunciadors de l’Evangeli, per als quals està reservat el mateix destí del seu Mestre: “*Recordau el que us he dit: el servent no és més que el seu senyor. Si a mi m’han perseguit, també us perseguiran a vosaltres*” (Jn 15,20). L’Església segueix el mateix camí i sofreix la mateixa sort de Crist, perquè no actua segons una lògica humana o comptant amb les raons de la força, sinó seguint la via de la Creu i fent-se, en obediència filial al Pare, testimoni i companya de viatge d’aquesta humanitat. A les Esglésies antigues com a les de recent fundació les recordo que han estat col·locades pel Senyor com a sal de la terra i llum del món, cridades a difondre Crist, Llum dels pobles, fins als extrems confins de la terra. La “*missio ad gentes*” ha de constituir la prioritat dels seus plans pastorals. A les Obres Missionals Pontificies dirigeixo el meu agraïment i el meu encoratjament pel indispensable treball d’animació, formació missionera i ajuda econòmica que asseguren a les joves Esglésies. A través d’aquestes institucions pontificies es realitza de manera admirable la comunió entre les Esglésies, amb l’intercanvi de dons, en la sol·licitud mútua i en la comuna projecció missionera.

5. Conclusió. L’embranzida missionera ha estat sempre signe de vitalitat de les nostres Esglésies. És necessari, no obstant això, reafirmar que la evangelització és obra de l’Esperit i que fins i tot abans de ser acció és testimoniatge i irradiació de la llum de Crist per part de l’Església local, que envia els seus missioners per a anar més enllà de les seves fronteres. Demano, per tant, a tots els catòlics que resin a l’Esperit Sant perquè augmenti en l’Església la passió per la missió de difondre el Regne de Déu, i que sostinguin als missioners, les missioneres i les comunitats cristianes compromeses en primera línia en aquesta missió, de vegades en ambients hostils de persecució. Al mateix temps convido a tots a donar un signe creïble de comunió entre les Esglésies, amb una ajuda econòmica, especialment en la fase de crisi que està travessant la humanitat, per a col·locar a les Esglésies locals en condició d’il·luminar a les gents amb l’Evangeli de la caritat. Ens guiï en la nostra acció missionera la Mare de Déu, estrella de la Nova Evangelització, que ha donat al món al Crist, posat com a llum de les gents, perquè dugui la salvació “*fins als extrems de la terra*” (Ac 13,47). A tots la meua benedicció.